

HISTORIA

Orkesterimme historian nettiversio on referoitu opetusneuvos **Ilmari Laukkosen** (s.1915) kirjoittaman historiikin — **Vaasan Orkesteriyhdistyksen kuusi vuosikymmentä 1930-1990** — pohjalta. Kirja ilmestyi marraskuussa 1990 orkesterin 60-vuotisjuhlakonsertin aikaan.

Kirjan julkaisija: Vaasan Orkesteriyhdistys ry.

VAASAN ORKESTERIYHDISTYKSEN HISTORIA

Vaasan Orkesteriyhdistys ry:llä on takanaan pitkä ja vaiheikas historia. Orkesteritoiminnan ensimmäisten kehitysvaiheiden voidaan katsoa alkaneen jo 1800-luvun lopulla, vaikka järjestäytynyt toiminta pääsi käyntiin vasta vuosikymmeniä myöhemmin. Vuosikymmenten varrella, eletyn ajan muuttuessa, orkesteri on muuttanut muotoaan mm. soittajien lukumäärään sekä ikä- ja sukupuolijakaumaan nähden. Myös orkesterin nimi on vaihtunut useaan otteeseen. Kaikki on ollut sidoksissa - tavalla tai toisella - sillä hetkellä vallitsevaan maailmantilanteeseen. Kuten yleensä elämässä, orkesteritoiminta on kokenut myös vastoinkäymisiä. Syynä tähän ovat olleet mm. sota- ja pula-aika. Orkesteritoimintaa on kuitenkin aina pyritty elvyttämään mahdollisuuksien mukaan. Sen kehittäminen ja ajan tasalla pitäminen on ollut tärkeää, jotta se vastaisi mahdollisimman hyvin oman aikakautensa tarpeita.

ORKESTERIN HISTORIAN VAIHEET VUOSINA 1880-1930

Vaasan Soitannollinen Yhdistys – Vasa Musikaliska Förening

Vaasan Orkesteriyhdistyksen perustamisen tärkeänä lähtökohtana pidetään Vaasan Soitannollista Yhdistystä, joka perustettiin v. 1880. Seura sai johtajakseen Vaasan Sotilassoittokunnan kapellimestarin luutnantti Axel Steniuksen v. 1881. Alkuvuosina seura keskittyi ainoastaan kuorolauluun.

Myöhemmässä vaiheessa Soitannollisen Yhdistyksen sekakuoro tarvitsi tuekseen orkesterin, joka päätettiin perustaa v. 1886 omaksi organisaatiokseen. Perustettu 14-henkinen orkesteri, jota Pataljoonan kapellimestari Gustav Kock johti, koostui pääasiassa saksalaisista muusikoista ja sotilassoittajista. Kovin pitkään yhtye ei kuitenkaan tyydyttänyt lisääntyviä tarpeita ja vaatimuksia, joten Soitannollisen Yhdistyksen toimintaa ryhdyttiin laajentamaan.

Toukokuun 25. päivänä 1889 Suomen Senaatti vahvisti Vaasan Soitannolliselle yhdistykselle uudet säännöt, joiden mukaan seura harjoittaa laulun ja musiikin opetusta sekä orkesteritoimintaa. Sääntöjen mukaan myös orkesterikoulu toimii sen piirissä. Uudistuneen seuran ensimmäiseksi kapellimestariksi valittiin A. E. Westerlind.

Vaasan Orkesteriyhdistys – Vasa Orkesterförening perustetaan

Vaasan laulu- ja soittojuhlien (v. 1894) lähestyessä Soitannollisen Yhdistyksen kuorotoiminta elpyi ja kuoro teki vierailumatkoja Etelä-Suomeen. Juhlien jälkeen toiminta kuitenkin hiljeni. Vuonna 1897 päätettiin orkesteri erottaa kokonaan Soitannollisesta Yhdistyksestä ja perustaa Vaasan Orkesteriyhdistys – Vasa Orkesterförening. Yhdistys aloitti toimintansa syksyllä 1898, luutnantti Axel Steniuksen johdolla. Hänen lähdettyään Vaasasta, toiminta lamaantui joksikin aikaa.

Vuosisadan vaihteessa, jolloin orkesterin harjoitukset ja konsertit pääsivät jälleen käyntiin, alkoi ns. saksalaisten kapellimestarien kausi, joka jatkui ensimmäisen maailmansodan alkuun saakka. Kapellimestareina toimivat Friedrich Neisser 1898-1910, Ossian Fohström 1910-1911 sekä Hans Aufrechtig 1911-1914. Sodan syttyessä elokuussa vuonna 1914, saksalaiset muusikot saivat käskyn

palata kotimaahansa, minkä vuoksi Orkesteriyhdistyksen toiminta lamaantui jälleen. Tällä kertaa hieman pidemmäksi aikaa.

Sodan päätyttyä ja Suomen itsenäistyttyä orkesteritoimintaa yritettiin elvyttää, sillä kasvavan läänin pääkaupungin tarpeet suuremmalle orkesterille olivat voimistuneet. Kaupungissa oli sen lisäksi myös erinomainen konserttisali, kaupungintalon juhlasali, joka olisi otollinen suuremman orkesterin käytettäväksi. Vaikeuksia näytti kuitenkin tuottavan mm. rahoituksen järjestäminen, pätevän kapellimestarin palkkaaminen sekä kieliryhmien välinen vastakohtaisuus. Myös pula-aika 1920-luvun lopulla lamautti kaikkea toimintaa. Orkesteritoiminta saatiinkin järjestäytyneessä muodossa käyntiin vasta vuonna 1930.

VAASAN ORKESTERIYHDISTYS RY:N JÄRJESTÄYTYNYT TOIMINTA SAA ALKUNSA

Vaasan Orkesteriyhdistys ry:n Amatööriorkesteri perustetaan

Kesällä 1930 soittajia ja muita orkesterimusiikista kiinnostuneita kutsuttiin yhteiseen neuvotteluun ja orkesterin perustavaan kokoukseen. Kokous pidettiin silloisen Fazerin musiikkikaupan takahuoneessa, elokuun 22. päivänä 1930. Kokouksessa päätettiin perustaa Vaasan Amatööriorkesteri. Yhdistyksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin tunnettu musiikkimies, toimitussihteeri, myöhemmin toimituspäällikkö Kosti Könni, joka oli myös uuden orkesterin alttoviulisti. Yhdistyksen sihteeriksi valittiin tanskalaisyyntyinen viulisti Roland Michaelsen, jolla tuli olemaan orkesterissa ja yhdistyksen alaisessa musiikkiopistossa keskeinen merkitys, runsaan neljännesvuosisadan ajan. Ensimmäiseksi taloudenhoitajaksi valittiin Carl G. Mattsson, joka soitti orkesterissa oboeta ja käyrätorvea. Muut yhdistyksen ensimmäisen hallituksen jäsenet olivat sellistit H. Kankaanpää ja T. Kristo, jotka olivat rautateiden palveluksessa.

Alfred Holmin kausi 1930-1934

Ensimmäiseksi kapellimestariksi orkesterille saatiin koulutettu ja kokenut musiikkimies, paikallisen sotilassoittokunnan kapellimestari, musiikkiluutnantti, myöhemmin musiikkikapteeni Alfred Holm, joka johti orkesteria neljä vuotta. Amatööriorkesterin parikymmentä soittajaa harjoittelivat kerran viikossa, kaupungin antamassa harjoitustilassa, kaupungintalon Seuraklubin lukuhuoneessa. Palkkioita ei yhdistys voinut kapellimestaria lukuun ottamatta orkesterin jäsenille maksaa, vaan yhdistykseen kuuluvilta perittiin jäsenmaksu, joka oli siihen aikaan 10mk soitantokaudelta. Amatööriorkesterin ensimmäinen konsertti pidettiin jo marraskuun 2. päivänä 1930 Vaasan kaupungintalossa. Konsertin johtajana toimi siis Alfred Holm ja viulusolistina oli Roland Michaelsen. Ensimmäisen konsertin ohjelma oli melko viihteenomaista, mutta alkuun oli päästy ja lehtiarvostelutkin olivat rohkaisevia.

Yleensä konserttien ohjelmat koostuivat pienimuotoisista sävellyksistä, orkesterin voimavaroista johtuen. Kuitenkin joitakin sinfoniaitakin esitettiin. Konserttien solistit olivat Holmin aikana kaikki kotimaisia ja ulkolaiset solistit tulivat Vaasan konserttilavalle vasta myöhemmin.

Alfred Holmin johtajakaudella luotiin Vaasan Amatööriorkesterin toiminnalle pohjaa. Sotilassoiton ja kuorotoiminnan vuoksi Alfred Holmilla ei kuitenkaan ollut riittävästi aikaa orkesterityöhön. Lisäksi hänen sotilaskapellimestarille ominainen johtamistapansa ei ollut paras mahdollinen sinfoniaorkesteria johdettaessa. Holmin siirtyessä Tammisaareen sotilassoittokunnan kapellimestariksi vuonna 1934, Vaasan Amatööriorkesterille valittiin uusi johtaja.

Franz Hasen kausi 1934-1953

Vaasan Amatööriorkesterin uudeksi kapellimestariksi valittiin orkesterin kokenut oboisti, koulutettu ja kapellimestarikurssin käynyt saksalaisyyntyinen Franz Hase. Vaasaan hän oli tullut ensimmäisen

kerran jo vuonna 1901, Soitannollisen Seuran oboistiksi, joten hän tunsikin jo ennestään hyvin vaasalaista musiikkielämää. Soittonsa ohessa hän opetti orkesterin yhteydessä toimineessa orkesterikoulussa.

Vaimonsa Tyyne Hasen (o.s. Passinen) kanssa he perustivat vuoden 1935 tienoilla Vaasan Konservatorion, joka toimi Vaasan Musiikkikoulun ja Vaasan Orkesterin musiikkikoulun ohella Kuula-opiston perustamiseen saakka.

Hasen kautena orkesterin asema vahvistui, taso nousi ja ohjelma monipuolistui. Konsertteja oli erilaisia ja niitä suunnattiin eri kuuntelijaryhmille; sinfoniakonserttien lisäksi pidettiin mm. ns. kansan- eli populaarikonsertteja, koululaiskonsertteja, uudenvuodenpäivän konsertteja sekä Suomen säveltaiteen viikon konsertteja. Talvi- ja jatkosota lamauttivat orkesterin toimintaa, mutta tästä huolimatta konsertteja järjestettiin, vaikkakin pienemmän orkesterin voimin.

Monet juhlakonsertit olivat Hasen kauden kohokohtia. Mm. Sibeliuksen 70-, 80-, 85 – vuotisjuhlakonsertit vuosina 1935, 1945 ja 1950 sekä orkesterin 15- ja 20- vuotisjuhlakonsertit 17.2.1946 ja 26.11.1950. Vuosi 1950 oli orkesterin historiassa muutenkin juhlavuosi, sillä kapellimestari Hase saavutti 10.10.70 vuoden iän ja vietti samalla 50-vuotistaiteilijajuhlaansa. Juhlakonsertissa esiintyi mainittuna päivänä 70-henkinen sekakuoro ja Hasen oppilas Olof Mattsson soitti oboesoolon Sibeliuksen Tuonelan joutsenen esityksessä.

Hasen aikana konserttien yleisömäärät kasvoivat ja lehtien arvostelut olivat yleensä myönteisiä. Seuraajalleen Hase jätti hyvän perinnön, vaikkakin rahapula ja soittajien vähyys olivat alituisena huolen aiheena.

Eino Haiuksen kausi 1953-1974

Vaasan Orkesterilla oli onni saada johtajikseen kaksi kokenutta ja pitkäaikaista ammattimuusikkoa, Franz Hase ja Eino Haipus. Molemmat toimivat tehtävässä kahden vuosikymmenen ajan ja molemmat olivat musiikkipedagogeja. Hase kuitenkin vaatimattomammassa puitteissa kuin Haipus, joka yhdisti kolme vaasalaista musiikkioppilaitosta Kuula-opistoksi ja teki pitkän päivätyön sen rehtorina ja opettajana. Haipus myös johti eri aikoina kahta vaasalaista kuoroa, Pohjan Miehiä ja Vaasan Naiskuoroa sekä lähes kaksi vuosikymmentä Vaasan Oopperan esityksiä. Hasen puoliso Tyyne toimi laulunopettajana ja Haiuksen puoliso Elsa pianonsoitonopettajana. Elsa Haipus avusti myös orkesterin konserteissa soittamalla piano- (harppu-) osuuksia ja säestämällä solisteja, kun taas Tyyne Hase johti Vaasan Naiskuoroa ja koulutti oopperalle laulajia. Kaikki nämä saavutukset huomioon ottaen, voidaan sanoa näiden kahden muusikkoperheen vaikutuksen Vaasan musiikkielämään olleen varsin mittava.

Runsaat kaksi vuosikymmentä Haipus toimi Helsingin kaupunginorkesterin alttoviulistina, kunnes hän otti vastaan Vaasan kaupungin musiikinjohtajan viran 1.2.1954. Syyskauden 1953 hän oli jo toiminut Vaasan Orkesterin vt. johtajana ja käynyt jo edellisenä keväänä orkesteriin tutustumassa ja johtamassa harjoituksia, Franz Hasen sairastuttua.

Haipus johti ensimmäisen konserttinsa Vaasassa 9.10.1953. Konsertin solistina oli englantilainen viulisti Orrea Pernel. Hän soitti Mozartin viulukonserton n:o 6. Sinfoniana oli Schubertin 3. sinfonia ja muina kappaleina Berliozin Rooman karevaalit-alkusoitto ja de Fallan Pantomiiimi sekä Tulitanssi baletista Noiduttu rakkaus. Haipus joutui aloittamaan johtajan uransa kohtalonomaisesti: hänen edeltäjänsä Hase oli kuollut 8.9.1953. Edellä mainitussa konsertissa orkesteri soitti ennen varsinaisen ohjelman alkua Palmgrenin Illusionin Hasen muistolle. Tästä ei yleisölle ollut mainittu etukäteen ja se tervehti uutta kapellimestaria tavanmukaisesti kättentaputuksin tämän tullessa lavalle. Haipus joutui kuitenkin keskeyttämään suosionsoitukset kädenliikkeillä, minkä jälkeen yleisölle ilmoitettiin, että ennen ohjelman alkua orkesteri kunnioittaa edesmenneen

kapellimestarinsa muistoa kyseisellä elegialla.

Orkesteri pääsi uuden johtajansa johdolla tiiviiseen työtahtiin: syyskaudella oli kolme ja kevätkaudella neljä mittavampaa konserttia, minkä lisäksi tulivat Haipuksen aloitteesta kahvikonsertit kaupungintalossa, kansankonsertit Työväentalossa sekä koululaiskonsertit. Orkesterissa oli tuolloin noin 40 soittajaa. Huomiota herättävää oli se, että Haipus johti pitkiäkin sinfonioita ulkoa.

Eino Haipuksen kapellimestarikautena oli konserteissa runsaasti tunnettuja koti- ja ulkomaisia solisteja, joista hän ennestään tunsikin monia Helsingin ajoilta. Haipus tiesi, että hyvät solistit ja konsertot houkuttelivat yleisöä konsertteihin. Solistien hankinta ulkomailta tosin nosti kustannuksia, joka aiheutti päänvaivaa alituisessa rahapulassa painiskelevalle orkesteriyhdistykselle. Haipus onnistui kuitenkin saamaan kohtuuhintaisia sopimuksia lähinnä Fazerin konserttitoimiston kanssa, varsinkin jos solisti esiintyi samalla matkalla muuallakin Suomessa. Tämä helpotti jossain määrin taloutta, samoin kuin se, että hyvien solistien ansiosta konserttisali täyttyi.

Orkesterilla oli useita juhlakonsertteja myös Haipuksen kaudella. Mm. orkesterin 25-, 30- ja 40-vuotisjuhlakonsertit 28.10.1955, 7.10.1960 ja 8.12.1970 sekä Haipuksen 50-vuotispäivän kunniaksi järjestetty konsertti 31.1.1960.

Kapellimestarivierailut lisääntyivät vuosien mittaan mm. Vaasan ystävyyskaupunkitoiminnan vuoksi. Vierailevat kapellimestarit olivat sekä kotimaasta että ulkomailta. Eino Haipus teki puolestaan vastavierailuja ja esiintyi vierailevana johtajana.

Eino Haipuksen virkakausi päättyi 31.1.1974 ja huhtikuun 14. päivänä 1974 oli jäähyväiskonsertin, joskaan ei lopullisten jäähyväisten, vuoro. Haipus jatkoi erikoissopimuksella orkesterin johtamista elokuun loppuun ja esiintyi sen jälkeenkin vierailevana johtajana, esim. vanhan kaupunginorkesterin jäähyväiskonsertissa 3.10.1976.

Vaasan ja Uumajan konserttiyhteistyö

Vaasan ja Uumajan sinfoniaorkesterien yhteistyö muodostui varsin merkittäväksi osaksi näiden ystävyyskaupunkien kulttuurivaihdossa. Orkestereiden yhteisten harjoitusten, konserttien sekä musiikillisten nautintojen tarjoamisen lisäksi solmittiin ystävyys-suhteita ja vietettiin aikaa yhdessä konserttien jälkeen. Vaasalaiset olivat ylpeitä Uumajan muusikoiden osoittamasta arvostuksesta, erityisesti kapellimestari Haipusta, mutta myös muita vaasalaisia muusikoita kohtaan. Muusikot, puolin ja toisin, pitivät orkesterien yhteistyötä erittäin kehittävänä. Konsertteja tukivat Vaasan ja Uumajan kaupungit sekä Suomalais-ruotsalainen kulttuurirahasto.

Ensimmäinen yhteiskonsertti järjestettiin Uumajassa 11.4.1965 ja samana vuonna Vaasassa 17.10. Johtajina toimivat Eino Haipus ja Göte Granström. Yhteiskonsertit jatkuivat säännöllisesti kymmenen vuoden ajan eli vuoteen 1974, jolloin Vaasan kaupunginorkesteri kunnallistettiin. Tuolloin Uumajassa vuorostaan muodostettiin ammattisoittajista alueorkesteri. Orkestereiden yhteistoiminnan kymmenenvuotiskonsertti järjestettiin Uumajassa 6.10.1974 ja Vaasassa 13.10. Valitettavasti vain merialan lakko esti uumajalaisten soittajien saapumisen Vaasaan. Konsertti pidettiin vakinaisen Vaasan kaupunginorkesterin soittajien täydentäessä ”vanhaa” orkesteria.

Pitkän tauon jälkeen muusikot tapasivat Vaasan orkesterin 50-vuotisjuhlan merkeissä Uumajassa 23.3.1980 ja Vaasassa 12.4.1980 järjestetyssä Eino Haipuksen johtamassa konsertissa. Kun Vaasan Orkesteriyhdistys vietti vuonna 1990 marraskuussa 60-vuotisjuhlaansa vanha traditio Vaasan ja Uumajan orkestereiden välillä jatkui: juhlakonsertit järjestettiin molemmissa kaupungeissa.

”VANHA ORKESTERI” JATKAA

Vuosikymmenien haaveen toteutuminen ammattilaisorkesterin kunnallistamisesta ilostutti musiikinystäviä, vaikka se nostikin orkesteritoiminnan kustannukset moninkertaisiksi. Erityisesti Orkesteriyhdistyksen piirissä oltiin vakuuttuneita siitä, että entisenkaltaisella ammattilaissoittajista ja amatööreistä koostuvalla sinfoniaorkesterilla on edelleen ”markkinarako”. Lisäksi pidettiin tärkeänä, että kaupungissa on orkesteri, joka voi antaa kehittyneille amatööreille mahdollisuuden saada käytännön harjoitusta orkesterityöstä. Tätä seikkaa korostettiin orkesterin anoessa kaupungilta ja muualtakin raha-avustusta.

Kun Vaasan kaupunginorkesteri kunnallistettiin 1974, siihen perustettiin syksyllä 12 soittajan vakanssia. ”Vanhasta orkesterista” jäivät uuteen ammattilaisorkesteriin sen perustamisvaiheessa sopimuspalkkalaisina 16 henkilöä, jotka kahta lukuun ottamatta, poistuivat sitä mukaa kun vakansseja täytettiin. Monet pois jääneistä liittyivät myöhemmin Orkesteriyhdistyksen sinfoniaorkesteriin.

Orkesteriyhdistystä tarvittiin myös Kuula-opiston jatkuvan toiminnan turvaamiseksi., sillä kaupunki otti opiston haltuunsa vasta vuoden 1978 alusta.

11.9.1977 julkaisi Vaasa-lehti tiedon, jonka mukaan kymmenhenkinen ryhmä kokoontui musiikkineuvos Eino Haipuksen johdolla keskustelemaan Vaasan Orkesteriyhdistyksen sinfoniaorkesterin toiminnan jatkamisesta. Orkesteriin arvioitiin saatavan 20 soittajaa, ja tarkoitus oli ryhtyä soittamaan lähinnä kamarimusiikkia. Ensimmäinen esiintyminen olikin jo 15.10.1977 Rotary-piirin kokouksessa.

Säännöllinen konserttitoiminta

Vaasan Orkesteriyhdistyksen Sinfoniaorkesterin säännöllinen harjoitus- ja konserttitoiminta alkoi soitantokaudella 1982-1983. Orkesterin johtajaksi saatiin Vaasan kaupunginorkesterin viulisti Björn Buss, joka oli soittanut kaupunginorkesterissa jo ennen sen kunnallistamista. Uusia soittajia orkesteriin etsittiin, mutta kevätkaudella 1983 ei sinfoniakonserttia vielä voitu järjestää. Loppukevästä oli soittajien määrä noussut 35:een, joten syksyn sinfoniakonserttia voitiin tuolloin ryhtyä valmistelemaan.

Kevätkaudella 1986 Björn Buss joutui sairauden vuoksi jättämään kapellimestarin tehtävät ja kaupunginorkesterin sellisti Jyrki Paalanen ryhtyi johtamaan harjoituksia. Hänen aikansa ei kuitenkaan riittänyt jatkuvaan johtamiseen, joten hänen työtoverinsa, kaupunginorkesterin trumpettisti Reijo Korhonen, otti kapellimestarin tehtävät vastaan. Näissä olosuhteissa jouduttiin kevätkonsertista luopumaan, mutta jo marraskuussa konsertoitiin kaupunginkirkossa Korhosen johdolla. Seuraavina vuosina tuli operetti- ja viihdemusiikilla olemaan keskeinen sija orkesterin ohjelmistossa. Myös ”keikkasoittoja” oli orkesterilla runsaasti.

Vuoden 1989 lopulla ryhdyttiin suunnittelemaan Orkesteriyhdistyksen 60-vuotisjuhlanviettoa ja juhlakonserttia vuoden 1990 marraskuussa. Jäsenkokouksessa kannatettiin yhdistyksen hallituksen esitystä yhteiskonsertin järjestämisestä vanhaan hyvään tyyliin Umeå Musikällskapin sinfoniaorkesterin kanssa. Konsertti pidettiin Uumajassa 17.11 ja Vaasassa 24.11. Yhdistys päätti myös julkaista 60-vuotishistoriikkinsa, joka valmistui painettuna juhliin mennessä.

Kuten edellä olevista kertomuksista voi todeta, Orkesteriyhdistyksen sinfoniaorkesteria on tarvittu eri tilaisuuksissa ja sen omat konsertit ovat lunastaneet paikkansa Vaasan ja ympäristön musiikkielämässä. Orkesteri on ollut myös tarpeellinen uusien muusikkojen koulutuspaikkana. Tämä on vaatinut kuitenkin paljon vapaaehtoista työtä, sekä yhdistyksen johdolta, että jäseniltä,

mutta vastapalveluksi se on tarjonnut virkistystä ja iloa siitä, että voi orkesterin jäsenenä osallistua aktiivisesti paikkakunnan musiikkielämään.

Sääntömuutokset

Vaasan Orkesteriyhdistys ry on käynyt läpi lukuisia sääntömuutoksia vuosikymmenten varrella, ja näiden seurauksena orkesterin nimi on muuttunut useaan otteeseen. Tässä Ilmari Laukkosen kokoama selostus, joka on poimittu suoraan kirjoittamastaan historiikista sivuilta 42-43.

”Amatööriorkesterin nimi päätettiin 30.5.1938 muuttaa Vaasan Orkesteriksi – Vasa Orkester ja saman nimen sai myös sen tukiyhdistys...

Nimen muutos ei kuitenkaan tyydyttänyt rekisteriviranomaisia, koska se ei heidän mukaansa sopinut aatteelliselle yhdistykselle (päätös 22.8.1938) ja koska yhdistysrekisterissä oli ennestään nimi Vasa Orkesterförening rf., joka pian lopetettiin, kuten edellä on mainittu. Uusi sääntöehdotus oli tehtävä ja sen mukaan liitettiin Vaasan Orkesterin – Vasa Orkester eteen vain sana Yhdistys – Förening. Tällaisena yhdistys vihdoinkin rekisteröitiin 23.7.1941. V.1951 päätettiin nimeksi Vaasan Orkesteri ry. – Vasa Orkester rf. Näiden sääntöjen mukaan orkesterin oppilasorkesteri muutettiin Vaasan Orkesterin musiikkikouluksi. Tämä muutos samoin kuin kaupungin musiikinjohtajan viran perustaminen vuorostaan johtivat v.1955 uusiin sääntöihin ja yhdistyksen nimen muuttamiseen nykyiseen muotoonsa: Vaasan Orkesteriyhdistys ry. – Vasa Orkesterförening rf. Yhdistyksen johto joutui kuitenkin jälleen vaikeuksiin rekisteriviranomaisten kanssa. Sääntöesitystä oli muutettava ja vasta 6.7.1959 ne lopullisesti hyväksyttiin.

Kun Vaasan kaupunginorkesteri kunnallistettiin v.1974 se edellytti sääntöjen muutosta erityisesti sen vuoksi, että kaupungin musiikinjohtaja ei enää ollut orkesterin kapellimestarina, eikä Kuula-opiston rehtorina. Samoin sääntöihin oli tehtävä korjaus, kun Kuula-opisto v:n 1978 alussa siirtyi kaupungin hallintaan. Sääntöihin oli tehtävä korjaus myös siinä vaiheessa, kun ”vanhan” kaupunginorkesterin nimi muuttui Vaasa Orkesteriyhdistyksen Sinfoniaorkesteriksi.

Vaasan kaupunginorkesteri -nimityksen Vaasan kaupunginvaltuusto oli hyväksynyt Orkesteriyhdistyksen aloitteesta ja kaupungin musiikkilautakunnan ehdotuksesta 10.12.1956. Konserttiohjelmassa Vaasan Kaupunginorkesteri -nimitys esiintyy seuraavan vuoden alusta lähtien. Orkesteriyhdistyksen lähtökohtana nimen muutokselle oli paitsi orkesterin aseman korostaminen myös määrärahojen lisääminen.”

KAPELLIMESTARIT VUODEN 1990 JÄLKEEN

Reijo Korhonen jatkoi orkesterin johtamista kaiken kaikkiaan 12 vuotta eli vuoteen 1998. Korhosen jälkeen kapellimestarina aloitti 1998 syksyllä kaupunginorkesterin kontrabasisti, Markku Lindfors. Lindfors johti orkesteria neljä vuotta. Hänen jälkeensä, eli syksystä 2002 orkesterin kapellimestarina on toiminut Kuula-opiston viulun- ja alttoviulunsoiton lehtori Ville Mankkinen.